

خبر**ایران در لوسیل بازی نمی‌کند**

پنجشنبه شب بازی برزیل و صربستان در ورزشگاه لوسیل ۸۸ هزار تماشاگر داشت. عربستان هم در همین ورزشگاه برابر آرژانتین بازی کرد و آن مسابقه هم با بیش از ۸۸ هزار نفر جزو پرتماشاگرترین بازی‌های جام بود. در ورزشگاه اسکوور بود در ورزشگاه احمد بن علی برای بازی ایران و ولز عدد ۴۴ هزار تماشاگر نمایش داده شد که دقیقاً نصف بازی‌های ورزشگاه لوسیل بود. شاید اگر بازی‌های ایران در ورزشگاه بزرگتری برگزار می‌شد، ایرانیان بیشتری به ورزشگاه می‌آمدند و تیم ایران در جو و هیجان بالاتری بازی می‌کرد. تیم ایران در این تورنمنت بازی اول خود را در ورزشگاه خلیفه برگزار کرد و مسابقه دوم را در ورزشگاه احمد بن علی. بازی سوم ایران هم در ورزشگاه لوسیل که یکی از شیک‌ترین و بزرگترین ورزشگاه‌های قطر است، برگزار نمی‌شود و بازی ایران و آمریکا هم در ورزشگاه ۹۷۴ برگزار می‌شود که فوق‌العاده شیک است. آن مسابقه فرصت خوبی برای هواداران است که با جو فوق‌العاده برابر آمریکا هم با نتیجه خوب صعود کنیم.

موافقان کی‌روش روی نیمکت

برخلاف تصور اغلب رسانه‌ها و هواداران فوتبال، کی‌روش در این بازی علیرضا جهانبخش و امیرعبدزاده را بازی نداد؛ این دو بازیکن در دوران اسکوچیچ جزو طرفداران کی‌روش بودند و از آمدن این مربی خوشحال شدند اما بعد از مصدومیت بیرانوند مقابل انگلیس، حسینی دروازه‌بان ایران شد. با اینکه گل‌خورده ولی باز هم کی‌روش از این دروازه‌بان استفاده کرد. علیرضا جهانبخش هم در ترکیب نبود و با نتیجه‌ای که برابر ولز کسب شد، اصلاً بعید نیست که مقابل آمریکا هم این بازیکن در ترکیب اصلی نباشد. این روزها فوتبال روی خوش خود را به جهانبخش نشان نمی‌دهد.

تمرین ولز کمی متفاوت از فیروز کریمی

پس از اتمام بازی، سرمربی ولز، بدنساز تیم را همراه بازیکنانی که بازی نکرده و روی نیمکت بودند برای تمرین وسط زمین برد تا تمرین دهد؛ البته نه یک تمرین ساده در حد کمی دویدن بلکه بازیکنان طول زمین را با سرعت بالا باید می‌رفتند و با همان شدت و توان برمی‌گشتند. چیزی حدود یک ربع این تمرین پرفشار ادامه داشت تا بازیکنان ذخیره ولز هم روز سختی را پشت سر بگذرانند. این تمرین ما را یاد کارهای فیروز کریمی پس از یکی از شکست‌های استقلال انداخت که بازیکنان را در ورزشگاه جلوی چشم تماشاگران دواند؛ البته یک تفاوت وجود داشت. کریمی با تیم اصلی این کار را انجام داد و مربی ولز فقط با ذخیره‌ها کار داشت.

علیرضا بیرانوند

از شادی با حسینی تا چهره ویژه میکس زون

علیرضا بیرانوند با روحیه و خوشحال وارد میکس زون ورزشگاه احمد بن علی شد؛ او پس از پایان بازی هم حرکت جالبی انجام داد و حسینی را با تمام وجود بغل کرد و بر د را به او تبریک گفت. حضور خوشحال بیرانوند با گارد صورت مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفته بود. او در گفت‌وگو با خبرنگاران گفت که فرقی نمی‌کند کدام دروازه‌بان داخل زمین باشد. مهم برد ایران بود.

سامان قدوس

از لیگ جزیره تا نیمکت جام جهانی

تنها بازیکن ایران که در لیگ جزیره بازی می‌کند، مقابل ولز و انگلیس حتی برای یک دقیقه هم فرصت بازی پیدا نکرد. در شرایطی که تیم ملی مقابل دو تیم که با سبک انگلیسی بازی می‌کردند، انتظار می‌رفت کی‌روش حداقل در تعویضی‌ها از قدوس بازی بگیرد. با اینکه چند مصدوم داشتیم و یک بازیکن هجومی کمک زیادی به تیم می‌کرد، قدوس فقط فرصت تماشای بازی از روی نیمکت را داشت.

حسین حسینی

اعتراض طارمی به شروع مجدد

برخلاف بازی انگلیس، جزو ستاره‌های این بازی بود و با گرفتن دو موقعیت فوق‌العاده، به تیم ایران فرصت داد تا در دقایق پایانی برد را به هواداران هدیه کند. اگر از واکنش‌های او نگوئیم، در حقیقت اجاف کرده‌ایم. حسینی یک ایراد بزرگ داشت که فریادهای طارمی را در پی داشت: «زود باش بازی رو شروع کن!» وقت تلف کردن مکرر او در نیمه نخست با تذکر جدی داور همراه شد.

حاشیه نگاری از دیدار ایران و ولز**دعوا در زمین، پایکوبی در استادیوم**

فریاد ایران ایران از همان دقیقه دوم بازی وزمانی که توپ دست بازیکنان ایران بود شروع شد. این فریادها با هر حرکت پا به توپ ولزی‌ها با هو کردن آنها و صدای بلند تماشاگران ایرانی برای تحت تأثیر قرار دادن حریف همراه بود. در همین دقایق ابتدایی شعار «یالا (یاالله) یالا، ما گل می‌خوایم یالا» از سوی هواداران ایرانی سر داده شد. حمله تیم ایران، گل بزن گل بزن تیم قهرمان نیز دیگر شعار آنها بود. کیفر مور مهاجم بورنموث جدال سختی با پورعلی گنجی و بخصوص پورعلی گنجی داشت و حتی در مواقعی که توپ در سمت دیگر زمین بود یکی از این دو مدافع با او در فاصله‌ای نزدیک می‌ایستاد و همین موضوع باعث شده بود او واکنش نشان دهد و آنها را بدون توپ هل بدهد تا از خود دور کند.

ورزشگاه احمد بن علی در ابتدای مسابقه بخش‌های خالی داشت که به چشم می‌آمد اما رفته رفته این بخش‌ها نیز پر شد و حدود دقیقه ۲۰ بازی، تقریباً کمتر از ۱۰ درصد ورزشگاه خالی بود. در اواسط نیمه و تقریباً از دقیقه ۲۵ به بعد، ولزی‌ها ساکت بودند و این تماشاگران ایرانی بودند که ورزشگاه را با

خطرناک ولز روی ضربه کیفر مور ایجاد شد و سپس او روی زمین افتاد و چند دقیقه‌ای بازی متوقف شد، بازیکنان به کنار زمین آمدند تا آبی بنوشند، در این لحظات مارکار و کی‌روش به حاج صفی مدام اشاره می‌کردند که نزدیکتر به میلاد محمدی بازی کند تا جلوی سانترهای کانر روبرتس بازیکن گوش راست ولز را بگیرند.

مردود شدن گل و همچنین خطایی که داور از سوی میلاد محمدی روی گرت بیل اعلام کرد باعث شد کی‌روش بشدت به داور چهارم اعتراض کند. بعد از او هم مارکار این اعتراض را ادامه داد. رابرت پیچ سرمربی ولز در دقیقه ۲۰ بشدت عصبانی بود و به مدافعتش اشاره می‌کرد که توپ را بیشتر در عرض پاس بدهند و پاسکاری کنند و بی‌هدف به سمت جلو ضربه نزنند.

ورزشگاه احمد بن علی در ابتدای مسابقه بخش‌های خالی داشت که به چشم می‌آمد اما رفته رفته این بخش‌ها نیز پر شد و حدود دقیقه ۲۰ بازی، تقریباً کمتر از ۱۰ درصد ورزشگاه خالی بود. در اواسط نیمه و تقریباً از دقیقه ۲۵ به بعد، ولزی‌ها ساکت بودند و این تماشاگران ایرانی بودند که ورزشگاه را با

تشویق‌های خود در دست گرفته بودند. کریم انصاری فرد، جهانبخش، علی کریمی و سامان قدوس اولین بازیکنانی بودند که حدود دقیقه ۳۵ به دستور مربی بدنساز تیم، شروع به گرم کردن در کنار زمین کردند.

داور چهارم مدام به دستیاران کی‌روش تذکر می‌داد که روی نیمکت بنشینند. مارکار، آرین قاسمی و مربی بدنساز تیم بیش از بقیه به کنار زمین می‌آمدند و به همین دلیل با تذکر مواجه می‌شدند. در سمت مقابل رابرت پیچ به تنهایی کنار خط ایستاده بود. مهدی طارمی یکی از دهنده‌ترین بازیکنان ایران در نیمه اول بود که مدام در عرض و طول خط حمله و هافبک در حرکت بود.

سردار آزمون تنها بازیکن ایران بود که در نیمه اول در بیشتر دقایق بازی در قسمت آفتابی زمین حضور داشت و به همین دلیل توان بدنی او بیش از دیگران تقویت رفته بود. البته آفتاب به ضرر مدافعان و دروازه‌بان تیم ملی ولز هم بود که در نیمه اول نتوانستیم از آن استفاده لازم را ببریم.

بین دو نیمه همه بازیکنان ایران به رختکن رفتند اما بازیکنان نیمکت‌نشین ولز همگی داخل زمین

ماندند و با توپ گرم کردند. دوضربه متوالی به تیر دروازه ولز که در دقیقه ۵۰ رقم خورد باعث شد هواداران ایران تا چند دقیقه به صورت سرپا ایران را تشویق کنند. هیجان آنقدر بالا بود که هیچ‌کدام از ایرانی‌ها مجال نشستن به خود نمی‌دادند.

مصدومیت سردار آزمون و بیرون آمدن او در زمین در نیمه دوم باعث شد بشدت مورد تشویق قرار بگیرد. در این لحظات او برای ورود مجدد به زمین منتظر مجوز داور بود که داور به شکل عجیبی این کار را نمی‌کرد و حدود ۴۰ ثانیه او را کنار خط نگه داشت.

در فاصله مصدومیت سردار در نیمه دوم که حدود دقیقه ۵۹ بود، کی‌روش، سعید عزت‌اللهی را صدا کرد و توضیحاتی به او داد.

در حالی که کی‌روش قصد داشت کریم انصاری فرد را به جای آزمون به زمین بفرستد، سردار آزمون به او اشاره کرد که دست نگه دارد و گفت می‌تواند به بازی ادامه دهد هرچند در نهایت در دقیقه ۶۴ این تعویض انجام شد.

خطایی که در دقیقه ۸۵ روی طارمی انجام شد باعث شد همه نیمکت‌نشینان ایران به کنار زمین

نجات تیم ایران باشد. اما این همه مصدوم، نگرانی بزرگتری دارد؛ آیا این بازیکنان تا ۴ روز آینده آماده و مهیا برابر جنگیدن مقابل آمریکا می‌شوند. به قول بچه‌های خبرنگار حاضر در ورزشگاه، با این برد چه مسابقه‌ای شود ایران - آمریکا؛ بکش، بکش در زمین، جنگ برای صعود. یک بازی تاریخی دیگر پیش روی ماست؛ مسابقه‌ای که می‌تواند دوباره لقب «بازی قرن جدید» را به خود اختصاص دهد. خدا کند همه بچه‌ها به

نگاه فنی**بیم و امیدهای یک برد دراماتیک****فاتح یک جنگ بزرگ به قیمت سر و تن!**

برای ایران در تاریخ جام‌های جهانی ثبت کند اما گل‌هایی که در لحظات ناامیدی امیدوارمان کرد، لذت دیگری داشت. تماشاگران میهوت مانده‌اند؛ همه شادند و در پوست خود نمی‌گنجند اما از چهره آنها می‌شود فهمید که به چه چیزهایی فکر می‌کنند و درست در لحظاتی که قلب‌شان می‌خواهد از سینه بیرون بپرد، ذهن و فکرشان به سمت دغدغه‌ها و نگرانی‌هایی می‌رود که می‌ترسیم لذت این برد را گس کند. تعویض‌های ایران؛ چرا کی‌روش

سعید زاهدیان خبرنگار

سوت پایان داور و جشن در ورزشگاه، جشن بازیکنان و تماشاگران ایران برای یک برد خاطره‌انگیز؛ بازی تمام شده اما هواداران مات و میهوت مانده‌اند که واقعاً چه اتفاقی در وقت‌های تلف شده رخ داد. انگار ما بردهای دراماتیک را دوست داریم. بازی لذتبخشی بود. دو گل، دو تیر دروازه و چند موقعیت استثنایی که می‌توانست برد پرگلی را